Як важко буть останнім снігом...
Останній сніг ляга до ніг,
Над ним кепкують сосни сміхом,
А він ще й лащиться до них.
Його не ждуть – а він приходить
(Як важко йти, коли не ждуть!).
І в цьому винна не погода,
А щось суттєвіше, мабуть.
А він прийшов по допомогу,
В його душі пече вогонь...
Останній сніг ляга під ноги –
А ми не хочемо його.
А ми вже мрієм про відлигу,
Уже весна у душах гра...
Як важко буть останнім снігом,
Коли
пройшла
твоя пора.